

Kopie
art. 792 Ger. W.
Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

Repertoriumnummer
2014 / -1158
Datum van uitspraak
30 april 2014
Rolnummer
2013/AB/310

Uitgifte

Uitgereikt aan

op
€
JGR

Arbeidshof te Brussel

zevende kamer

Arrest

COVER 01-00000006602-0001-0006-01-01-1

tegensprekelijk - definitief – kennisgeving per gerechtsbrief (art. 580, 2°, Ger. W.)

H/ **Marleen**, wonende te
appellante, vertegenwoordigd door mr. VANDORMAEL M. loco mr. DE KEERSMAECKER
Frank, advocaat te 1800 VILVOORDE, Stationslei 3 b 2

tegen

RIJKSINSTITUUT VOOR ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING, met maatschappelijke zetel
te 1150 BRUSSEL, Tervurenlaan, 211, geïntimeerde, vertegenwoordigd door mr. STAELS C.
loco mr. VERHEYLEWEGHEN Claude, advocaat te 1785 MERCHTEM, Kalkovenlaan, 75

***

*

Na beraad, spreekt het Arbeidshof te Brussel het hiernavolgend arrest uit:

Gelet op de stukken van rechtspleging, inzonderheid:

- het voor eensluidend verklaard afschrift van het bestreden vonnis, uitgesproken op tegenspraak op 1 februari 2012 door de arbeidsrechtbank te Brussel, 28e kamer (A.R. 12/6092/A),
- het verzoekschrift tot hoger beroep, ontvangen ter griffie van dit hof op 14 maart 2013,
- de neergelegde conclusies,
- de voorgelegde stukken.

***

*

De partijen hebben hun middelen en conclusies uiteengezet tijdens de openbare terechtzitting van 3 april 2014, waarna de debatten werden gesloten, het openbaar ministerie een mondeling advies heeft uitgebracht, de zaak in beraad werd genomen en voor uitspraak werd gesteld op heden.

I. DE FEITEN EN DE RECHTSPLEGING.

Mevrouw H. is arbeidsongeschikt erkend geworden in de ziekteverzekering op 17 september 2009. Op 24 maart 2012 heeft de Gewestelijke Commissie van de Geneeskundige Raad voor de Invaliditeit van het Rijksinstituut voor Ziekte en Invaliditeitsverzekering echter een einde gesteld aan de arbeidsongeschiktheid vanaf 2 maart 2012. Volgens de bestreden beslissing was mevrouw H. voldoende hersteld om in aanmerking te komen voor een lichte, rugbesparende, arbeid.

Bij verzoekschrift van 2 mei 2012 heeft mevrouw H. deze beslissing betwist voor de arbeidsrechtbank te Brussel.

Bij vonnis van 1 februari 2013, ter kennis gebracht bij gerechtsbrief van 21 februari 2013, heeft de arbeidsrechtbank de vordering als ongegrond afgewezen.

Bij verzoekschrift van 14 maart 2013 heeft mevrouw H. hoger beroep ingesteld tegen het vonnis van de arbeidsrechtbank.

II. DE ONTVANKELIJKHEID.

Het hoger beroep is regelmatig naar de vorm. Het is ingesteld binnen de maand na de kennisgeving van het bestreden vonnis en is dus eveneens tijdig. Het beroep is ontvankelijk.

III. BEOORDELING.

1.

De eerste rechter was van oordeel dat de medische attesten die mevrouw H. naar voorbracht ter ondersteuning van haar vordering, onvoldoende waren om de aanstelling van een deskundige te rechtvaardigen. De rechtbank stelde in het bijzonder vast dat de voorgelegde attesten geen elementen inhielden waaruit zou kunnen blijken dat mevrouw H. niet in aanmerking kwam voor een lichte rugbesparende arbeid, zoals de Geneeskundige Raad voor de Invaliditeit geoordeeld had.

In haar verzoekschrift in hoger beroep verwijst mevrouw H. naar de voor de eerste rechter voorgelegde medische attesten en naar het feit dat zij op 3 juni 2012 in het ziekenhuis opgenomen werd voor een rugoperatie waarbij er nog steeds complicaties waren in de weken en maanden nadien.

2.

Overeenkomstig artikel 100, § 1, al.1 van het Koninklijk Besluit van 14 juli 1994 houdende coördinatie van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen wordt als arbeidsongeschikt erkend de werknemer die alle werkzaamheid heeft onderbroken als rechtstreeks gevolg van het intreden of het verergeren van letsels of functionele stoornissen waarvan erkend wordt dat ze zijn vermogen tot verdienen verminderen tot een derde of minder dan een derde van wat een persoon van dezelfde stand en met dezelfde opleiding kan verdienen door zijn werkzaamheid in de beroepscategorie waartoe de beroepsarbeid behoort, door de betrokkene verricht toen hij arbeidsongeschikt is geworden, of in de verschillende beroepen die hij heeft of zou kunnen uitoefenen uit hoofde van zijn beroepsopleiding.

Overeenkomstig al.2 van dezelfde bepaling wordt de vermindering van het vermogen tot verdienen tijdens de eerste zes maanden van de arbeidsongeschiktheid gewaardeerd ten aanzien van het gewone beroep van de betrokkene, in zoverre de oorzakelijke aandoening voor een gunstig verloop of voor een genezing vatbaar is binnen een tamelijk korte tijdspanne.

3.

De eerste rechter heeft op basis van de voorgelegde medische documenten terecht geoordeeld dat er onvoldoende gegevens voorhanden waren die de aanstelling van een deskundige verrechtvaardigden. In het bijzonder bleek uit de attesten van de behandelend arts, Dr. D'Hondt, niet voldoende duidelijk waarom mevrouw H niet in aanmerking kon komen voor een lichte rugbesparende arbeid.

Het voor het hof bijkomend neergelegde stuk in verband met een operatie die mevrouw H op 3 juni 2002 onderging, houdt evenmin voldoende elementen in om te oordelen dat mevrouw H niet in aanmerking kwam voor lichte rugbesparende arbeid. Uit het operatieverslag blijkt dat de uitgevoerde operatie zeer gunstig verlopen is en dat mevrouw H reeds de dag na de operatie terug kon lopen. Mevrouw H heeft, ondanks de vraag van het hof, geen verdere informatie voorgebracht in verband met een nieuwe erkenning van de ziekteverzekering na de ingreep. Mevrouw H (die ongetwijfeld ten laste genomen is in de ziekteverzekering voor de duur van de hospitalisatie), toont niet aan dat er na de ingreep nog complicaties zouden geweest zijn, met als gevolg een verlenging van haar arbeidsongeschiktheid. Integendeel mag aangenomen worden dat de uitgevoerde operatie de toestand van mevrouw H, en derhalve haar geschiktheid voor de arbeidsmarkt, verbeterd heeft.

In het getuigschrift van de behandelende arts is ook sprake van een zware depressie sinds enkele jaren. Uit het getuigschrift blijkt niet dat deze depressie nog voortduurde op het ogenblik van de bestreden beslissing. Het hof heeft mevrouw H. in de gelegenheid gesteld daarover bijkomende stukken aan te brengen. Dit is niet gebeurd.

Het hoger beroep is dan ook ongegrond.

Om deze redenen,

Het Arbeidshof

Gelet op de Wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken, in het bijzonder op het artikel 24,

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk, doch ongegrond en bevestigt het bestreden vonnis.

Gehoord in zijn eensluidend mondeling advies de heer J.J. André, advocaat-generaal,

Veroordeelt, in overeenstemming met art. 1017, al. 2 van het Gerechtelijk Wetboek het Rijksinstituut voor Ziekte en Invaliditeitsverzekering tot de kosten van het hoger beroep, tot op heden begroot in hoofde van mevrouw Heymans op 160,36 € rechtsplegingsvergoeding.

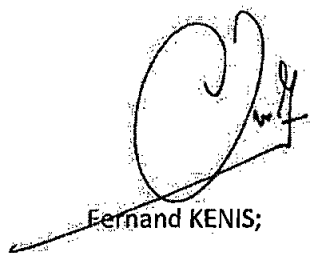

Aldus gewezen en ondertekend door de zevende kamer van het Arbeidshof te Brussel,
samengesteld uit:

Fernand KENIS,
Ivo VAN DAMME,
Karel GACOMS,
arbeider,
bijgestaan door :
Sven VAN DER HOEVEN,

raadsheer,
raadsheer in sociale zaken, werkgever,
raadsheer in sociale zaken, werknemer-

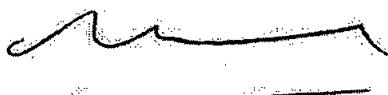
griffier.

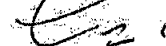
Fernand KENIS;

Sven VAN DER HOEVEN,

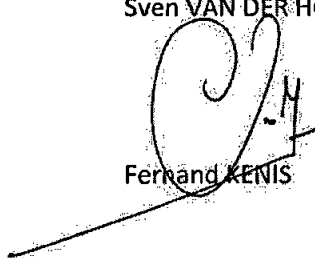
Ivo VAN DAMME

Karel GACOMS

en uitgesproken op de openbare terechtzitting van woensdag 30 april 2014 door:

Fernand KENIS, raadsheer,
bijgestaan door
Sven VAN DER HOEVEN, griffier.

Fernand KENIS

Sven VAN DER HOEVEN

